

XXXIII Niedziela Zwykła w roku B: Mk 13,24-32

O Ty, którego wyglądają poganie (Rdz 49,10), wszyscy, którzy Ciebie wyglądają, nie zostaną zawstydzeni (Ps 24,3). Ciebie wyglądają ojcowie nasi, wszyscy sprawiedliwi od początku świata w Tobie złożyli nadzieję i nie zostali zawstydzeni (Ps 21,6) ... Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie (Ps 117,26). Wyglądaniem wyglądałem Pana i wysłuchał mnie (Ps 39,2). I wzywając w pokorze serca majestat boskości, wołają: Oto ten jest Bogiem naszym, wyglądaliśmy Go i On nas zbawił, On Panem: oczekiwaliśmy wytrwale, będziemy się radowali i cieszyli dzięki danemu przez Niego zbawieniu (Iz 25,9).

Jak zaś Kościół w dawnych sprawiedliwych oczekiwał pierwszego Jego przybycia, tak w sprawiedliwych czasów nowych oczekuje drugiego Jego przybycia. W pierwszym przybyciu był on pewien ceny Odkupienia, w drugim - nagrody zapłaty, i jak przez to wyglądanie pełne nadziei oderwał się od rzeczy ziemskich, tak pełen szczęścia i zapału pożąda dóbr niebiańskich.

Podczas gdy jedni śpieszą do używania dóbr doczesnych i nie zwracając uwagi na rzeczy Pańskie, biegną, aby osiągnąć łupy w dobrach tego świata, tak błogosławiony człowiek, dla którego imię Pańskie stanowi nadzieję i nie spogląda na próżność i fałszywe głupoty (Ps 39,5), powstrzymuje się od ich dróg jakby od nieczystości, wiedząc, że lepszą jest rzeczą upokorzyć się z łagodnymi niż dzielić łupy z pysznymi (Mdr 2,16). Mówi więc tak sam do siebie: Częścią moją jest Bóg - mówi dusza moja - i dlatego Go wyglądam. Dobry jest Pan dla tych, którzy Mu ufają, dla duszy, która Go poszukuje. Dobrą jest rzeczą w milczeniu oczekiwać na zbawienie Boże (Lm 3,24-26). Słabnie wprawdzie dusza moja, oczekując Twojego zbawienia, lecz pokładam nadzieję w Twoim słowie (Ps 118,80).

Bo nadzieja, która się odwleka - jak napisano - dręczy duszę (Prz 13,12), lecz dusza, choć jest zmęczona z powodu zwłoki, jest pewna ze względu na obietnice. Mając więc nadzieję, nawet więcej niż nadzieję, dorzuć nadzieję do nadziei, jak ciągle jest dorzucana udręka do udręki czy zwłoka do zwłoki. Jestem jednak pewien, że pojawi się u kresu i nie zawiedzie - przeto jeśli On zwleka, będę Go wyglądał, bo przyjdzie na pewno (Ha 2,3) i nie odwlecze ponad czas wyznaczony i właściwy (Ap 6,11). A kiedy jest czas właściwy? Gdy zostanie dopełniona liczba naszych braci i wypełni się czas łaskawie udzielony na pokutę.

Ambroży z Mediolanu, Heksaameron 1,3,10

Nie możesz znaleźć początku na kuli, gdzie rozpoczyna się okrag księżycy lub gdzie się kończy, jeśli chodzi o jego zmiany miesięczne. Jeżeli tego nie możesz poznać, czyż z tego wynika, że on się nie rozpoczyna i nie kończy? Jeśli nakreślisz atramentem lub rylcem, czy też cyrklem przedstawiś koło, to po pewnym czasie niełatwo ci przyjdzie dostrzec oczami, czy też przypomnieć sobie w umyśle, gdzie rozpocząłeś, a gdzie skończyłeś. A jednak sam jesteś świadkiem i rozpoczęcia, i ukończenia. Nie obala to prawdy, chociaż nie da się tego poznać. Wszystko, co ma początek, ma też i koniec, a co się kończy, x pewnością ma też początek. Sam Zbawiciel uczy w swej Ewangelii o przyszłym końcu świata mówiąc: „Niebo i ziemia przemina” (Mt 24,35), a potem dodaje: „A oto Ja jestem z wami aż do końca świata” (Mt 28,20). I Apostoł mówi: „Przemijają bowiem postać tego świata” (I Kor 7,31).

Ireneusz z Lyonu, Przeciw herezjom 2,28,6

Nadęci na sposób nierozumny mówicie zuchwale, że znacie niewymowne tajemnice Boga. A przecież i Pan, sam Syn Boży, przyznał, że ten dzień i tę godzinę sądu zna wyłącznie Ojciec, kiedy jasno powiedział: „Lecz o dniu owym i o godzinie nikt nie wie, ani Syn, a tylko Ojciec” (Mk 13,32). Jeśli więc wiedzy o owym dniu Syn Boży nie wstydział się odnieść do Ojca, lecz powiedział prawdę, to także i my nie wstydzimy się spraw, które nas przerastają, odnosić wyłącznie do Boga. „Nikt bowiem nie jest nad mistrza” (Mt 10,24). Jeśli więc ktoś wam powiedział: jak został Syn zrodzony przez Ojca, powiedzmy mu..., że owej tajemnicy zrodzenia nikt nie zna, ponieważ jest ona nie do wypowiedzenia.

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

24. W owe dni, po tym ucisku, słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku
25. Gwiazdy będą padać z nieba i moce na niebie zostaną wstrząśnięte.
26. Wówczas ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą.
27. Wtedy pośle On aniołów i zbierze swoich wybranych z czterech stron świata, od krańca ziemi aż do szczytu nieba.
28. A od drzewa figowego uczcie się przez podobieństwo! Kiedy już jego gałąź nabiera soków i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato.
29. Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, że blisko jest, we drzewiach.
30. Zaprawdę, powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie.
31. Niebo i ziemia przeminają, ale słowa moje nie przeminają.
32. Lecz o dniu owym lub godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec.

24-25 W owe dni, po tym ucisku, słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku. Gwiazdy będą padać z nieba i moce na niebie zostaną wstrząśnięte.

Iz 13,10 Bo gwiazdy niebieskie i Orion nie będą jaśniały swym światłem, słońce się zaćmi od samego wschodu, i swoim blaskiem księżyc nie zaświeci.

Jer 4,28 Dlatego ziemię ogarnie smutek, a ciemność - niebieskie przestworza. Bo jak powiedziałem, tak postanowiłem - nie będę żałował ani nie odstąpię od tego».

Ez 32,7 Gdy gasnąc będziesz, zasłonię niebios a zaciemnię ich gwiazdy. Słońce zakryje chmurami, a księżyc nie da swego blasku.

Jl 3,3-4 I uczynię znaki na niebie i na ziemi: krew i ogień, i słupy dymne. Słońce zmieni się w ciemność, a księżyc w krew, gdy przyjdzie dzień Pański, dzień wielki i straszny.

Iz 24,16-23 Od krańca ziemi słyszeliśmy pienia: «Chwała Sprawiedliwemu!» Lecz ja rzekłem: «Mam tajemnicę, groźną mam tajemnicę, biada mi! Wiarołomni działają zdradliwie, wiarołomni dopuścili się zdrady». Groza i dół, i sidło na ciebie, mieszkańcu ziemi: ziemia się mocno będzie zataczać jak pijany i jak budka na wietrze będzie się chwiała; grzech jej zaciąży nad nią, tak, iż upadnie i już nie powstanie. Nastąpi w ów dzień to, iż Pan skarże wojsko niebieskie tam, w górze i królów ziemskich tu - na dole. Zostaną zgromadzeni, uwięzieni w lochu; będą zamknięci w więzieniu, a po wielu latach będą ukarani. Księżyc się zarumieni, słońce się zawstydzi, bo zakróluje Pan Zastępów na górze Syjon i w Jeruzalem: wobec swych starców będzie uwielbiony.

Dn 12,1-3 W owych czasach wystąpi Michał, wielki książę, który jest opiekunem dzieci twojego narodu. Wtedy nastąpi okres ucisku, jakiego nie było, odkąd narody powstały, aż do chwili obecnej. W tym czasie naród twój dostąpi zbawienia: ci wszyscy, którzy zapisani są w księdze. Wielu zaś, co posnęli w prochu ziemi, zbudzi się: jedni do wiecznego życia, drudzy

ku hańbie, ku wiecznej odrazie. Mądrzy będą świecić jak blask sklepienia, a ci, którzy nauczyli wielu sprawiedliwości, jak gwiazdy przez wieki i na zawsze.

So 1,14-18 Bliski jest wielki dzień Pański, bliski i rychły on bardzo; głos dnia Pańskiego okrutny; wtedy z rozpaczyny zakrzyknie i mocarz. Dzień ów będzie dniem gniewu, dniem ucisku i utrapienia, dniem ruiny i spustoszenia, dniem ciemności i mroku, dniem chmury i burzy, dniem trąby i krzyku wojennego - przeciwko miastom obronnym i przeciw basztom wysokim. I udręcę ludzi, że chodząc będą jak niewidomi, ponieważ zawinili przeciwko Panu; i krew ich jak kurz będzie rozpryskana, a ich szpik jak błoto. Ani ich srebro, ani ich złoto nie zdoła ich ocalić w dniu gniewu Pana, gdyż ogień Jego zapalczywy strawi całą ziemię; bo dokona zagłady - zaiste strasznej - wszystkich mieszkańców ziemi.

Łk 21,25-27 Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze strachu, w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte. Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, nadchodzącego w obłoku z wielką mocą i chwałą.

Dz 2,19 I sprawię dziwy na górze - na niebie, i znaki na dole - na ziemi. Krew i ogień, i kłęby dymu, słońce zamieni się w ciemności, a księżyc w krew, zanim nadejdzie dzień Pański, wielki i wspański.

2 P 3,8-15a Niech zaś dla was, umiłowani, nie będzie tajne to jedno, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień. Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy - bo niektórzy są przekonani, że Pan zwleka - ale On jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia. Jak złodziej zaś przyjdzie dzień Pański, w którym niebo ze świstem przeminie, gwiazdy się w ogniu rozsypią, a ziemia i dzieła na niej zostaną znalezione. Skoro to wszystko w ten sposób ulegnie zagładzie, to jakimi winniście być wy w świętym postępowaniu i pobożności, gdy oczekujecie i staracie się przyspieszyć przyjście dnia Bożego, który sprawi, że niebo zapalone pójdzie na zagładę, a gwiazdy w ogniu się rozsypią. Oczekujemy jednak, według obietnicy, nowego nieba i nowej ziemi, w których będzie mieszkała sprawiedliwość. Dlatego, umiłowani, oczekując tego, starajcie się, aby On was zastał bez plamy i skazy - w pokoju, a cierpliwość Pana naszego uważajcie za zbawienną...

Ap 6,12-17 I ujrzałem: gdy otworzył pieczęć szóstą, stało się wielkie trzęsienie ziemi i słońce stało się czarne jak włosienny wór, a cały księżyc stał się jak krew. I gwiazdy spadły z nieba na ziemię, podobnie jak drzewo figowe wstrząsane silnym wiatrem zrzuca na ziemię swe niedojrzałe owoce. Niebo zostało usunięte jak księga, którą się zwija, a każda góra i wyspa z miejsc swych poruszone. A królowie ziemscy, wielmoże i wodzowie, bogacze i możni, i każdy niewolnik, i wolny ukryli się do jaskiń i górskich skał. I mówią do gór i do skał: «Padnijcie na nas i zakryjcie nas przed obliczem Zasiadającego na tronie i przed gniewem Baranka, bo nadszedł Wielki Dzień Jego gniewu, a któż zdoła się ostać?»

Ap 20,11-15 Potem ujrzałem wielki biały tron i na nim Zasiadającego, od którego oblicza uciekła ziemia i niebo, a miejsca dla nich nie znaleziono. I ujrzałem umarłych - wielkich i małych - stojących przed tronem, a otwarto księgi. I inną księgę otwarto, która jest księgą życia. I osądzono zmarłych z tego, co w księgach zapisano, według ich czynów. I morze wydało zmarłych, co w nim byli, i Śmierć, i Otchłań wydały zmarłych, co w nich byli, i każdy został osądzony według swoich czynów. A Śmierć i Otchłań wrzucono do jeziora ognia. To jest śmierć druga - jezioro ognia. Jeśli się ktoś nie znalazł zapisany w księdze życia, został wrzucony do jeziora ognia.

Mt 24,36-42 Lecz o dniu owym i godzinie nikt nie wie, nawet aniołowie niebiescy, tylko sam Ojciec. A jak było za dni Noego, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego. Albowiem jak w czasie przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali aż do dnia, kiedy Noe wszedł do arki, i nie spostrzegli się, aż przyszedł potop i pochłonął wszystkich, tak również będzie z przyjściem Syna Człowieczego. Wtedy dwóch będzie w polu: jeden będzie wzięty, drugi zostawiony. Dwie będą mleć na żarnach: jedna będzie wzięta, druga zostawiona. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie.

Dz 1,6-8 Zapytywali Go zebrani: «Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?» Odpowiedział im: «Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi».

1 Tes 5,1-6 Nie potrzeba wam, bracia, pisać o czasach i chwilach. Sami bowiem dokładnie wiecie, że dzień Pański przyjdzie tak, jak złodziej w nocy. Kiedy bowiem będą mówić: «Pokój i bezpieczeństwo» - tak niespodzianie przyjdzie na nich zagłada, jak bóle na brzemienną, i nie ują. Ale wy, bracia, nie jesteście w ciemnościach, aby ów dzień miał was zaskoczyć jak złodziej. Wszyscy wy bowiem jesteście synami światłości i synami dnia. Nie jesteśmy synami nocy ani ciemności. Nie śpijmy przeto jak inni, ale czuwajmy i bądźmy trzeźwi!

Ap 3,1-5 Aniołowi Kościoła w Sardes napisz: ... Znam twoje czyny: masz imię, *które mówi*, że żyjesz, a jesteś umarły. Stań się czujnym i umocnij resztę, która miała umrzeć, bo nie znalazłem twych czynów doskonałymi wobec mego Boga. Pamiętaj więc, jak wzięłeś i usłyszałeś, strzeż tego i nawróć się! Jeśli więc czuwać nie będziesz, przyjdę jak złodziej, i nie poznasz, o której godzinie przyjdę do ciebie. Lecz w Sardes masz kilka osób, co swoich szat nie splamiły; będą chodźć ze Mną w bieli, bo są godni. Tak szaty białe przywdzieje zwycięzca, i z księgi życia imienia jego nie wymażę. I wyznam imię jego przed moim Ojcem i Jego aniołami.

Guerric z Igny, Mowa 1 na advent 1-2

Oczekujemy Zbawiciela (Flp 3,20). Zaiste, oczekiwanie przez sprawiedliwych stanowi ich radość, bo wyglądają błogosławionej nadziei i przyjścia wielkiego Boga i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa (Tt 2,13). A teraz, jakie jest moje oczekiwanie - mówi sprawiedliwy - czyż nie jest nim Pan? (Ps 38,8). I zwróciwszy się do Boga mówi: wiem, że nie zawstydzisz mnie w moim oczekiwaniu (Ps 118,116), bo to, co mam, jest już u Ciebie (Ps 38,8), nasza bowiem natura, z nas wzięta i za nas ofiarowana, u Ciebie została uwielbiona, dając nam nadzieję, że do Ciebie przyjdzie wszelkie ciało (Ps 64,3); członki pośpieszą za Głową, aby niczego nie brakło w ofierze całopalnej.

Z pełniejszą jednak ufnością, bo z sumieniem pewniejszym, może oczekiwać Pana ten, któremu dane jest powiedzieć: To niewiele, co mam, jest u Ciebie: majątek mój, bądź dając Tobie, bądź pogardzając nim ze względu na Ciebie, złożyłem w niebiosach u stóp Twoich, wiedząc, że Ty możesz nie tylko zachować depozyt (2 Tm 1,12), ale także zwrócić stokrotnie, dorzuciwszy jeszcze życie wieczne. Jak błogosławieni jesteście wy, ubodzy duchem, którzy wedle rady cudownego Doradcy, skarbcie sobie skarby w niebie (Mt 6,20), lękając się tylko tego, że jeśli skarby wasze zostaną w ziemi, to zgnije też i wasze serce: gdzie bowiem jest skarb twój, tam też jest serce twoje (Mt 6,21). Niech więc serca idą za swymi skarbami, niech myśl zostanie utwierdzona na wyżynach, a wyglądanie skierowane ku Boga (Flp 3,20), abyście i wy mogli powiedzieć z Apostołem: Nasze przebywanie jest w niebie, skąd też wyglądamy przyjścia Zbawiciela (Flp 3,20).

30. Zaprawdę, powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie.

Mt 16,28 Zaprawdę, powiadam wam: Niektórzy z tych, co tu stoją, nie zazną śmierci, aż ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w królestwie swoim».

Mt 23,33-34 Dlatego oto Ja posyłam do was proroków, mędrców i uczonych. Jednych z nich zabijecie i ukrzyżujecie; innych będziecie biczować w swych synagogach i przepędzać z miasta do miasta. Tak spadnie na was wszystka krew niewinna, przelana na ziemi, począwszy od krwi Abła sprawiedliwego aż do krwi Zachariasza, syna Barachiasza, którego zamordowaliście między przybytkiem a ołtarzem. Zaprawdę, powiadam wam: Przyjdzie to wszystko na to pokolenie.

31 Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą.

Ps 102,2-6 Ty niegdyś założyłeś ziemię i niebo jest dziełem rąk Twoich. Przemina one, Ty zaś pozostaniesz. I całe one jak szata się zestarzeją: Ty zmieniasz je jak odzienie i ulegają zmianie, Ty zaś jesteś zawsze ten sam i lata Twoje nie mają końca.

Iz 51,6 Podnieście oczy ku niebu i na dół popatrzcie ku ziemi! Zaiste, niebo jak dym się rozwieje i ziemia zwiotczeje jak szata, a jej mieszkańcy wyginą jak komary. Lecz moje zbawienie będzie wieczne, a sprawiedliwość moja zmierni nie zazna.

Mt 5,18 Zaprawdę, bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie, aż się wszystko spełni.

Lb 23,19 Bóg nie jest jak człowiek, by kłamał, nie jak syn ludzki, by się wycofywał. Czyż On powie coś, a nie uczyni tego, lub nie wykona tego, co oznajmił?

Joz 23,14-15 Ja sam muszę teraz pójść drogą, którą idą wszyscy, a wy zrozumcie to całym sercem i całą duszą swoją, że ze wszystkich wspaniałych obietnic, które dał wam Pan, Bóg wasz, ani jedna nie zawiodła: wszystkie wam się spełniły; żadna z nich nie okazała się próżna. Ale jak się wypełniły na waszą korzyść wszystkie obietnice, uczynione przez Pana, Boga waszego, tak samo Pan wypełni wszystkie swe groźby przeciw wam, aż do zglądzenia was z tej pięknej ziemi, którą dał wam Pan, Bóg wasz.

Za 1,3-6 Powiedz im więc: Tak mówi Pan Zastępów: Nawróćcie się do Mnie - wyrocznia Pana Zastępów - a Ja nawrócę się do was - mówi Pan Zastępów. Nie bądźcie jak wasi przodkowie, których napominali dawniejsi prorocy: „Porzućcie drogi złe i swoje złe czyny - wyrocznia Pana Zastępów”. Ale oni nie usłuchali i zlekceważyli Mnie - mówi Pan. Gdzież są teraz wasi przodkowie? A może prorocy żyją wiecznie? A jednak czyż słowa moje i moje rozkazy, które wydałem sługom moim, prorokom, nie spełniły się na waszych przodkach? I nawracając się, przyznali: Jak zamierzył Pan Zastępów postąpić z nami stosownie do czynów i złości naszych - tak wobec nas postąpił».

2 Tm 2,11-13 Nauka to zasługująca na wiarę: Jeżeli bowiem z Nim współumarliśmy, wspólnie z Nim i żyć będziemy. Jeśli trwamy w cierpliwości, wspólnie z Nim też królować będziemy. Jeśli się będziemy Go zapierali, to i On nas się zaprze. Jeśli my odmawiamy wierności, On wiary dochowuje, bo nie może się zaprzeć siebie samego.

32 Lecz o dniu owym lub godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec.

26 Wówczas ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą.

Mk 8,34-38 Potem przywołał do siebie tłum razem ze swoimi uczniami i rzekł im: «Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje! Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z powodu Mnie i Ewangelii, zachowa je. Cóż bowiem za korzyść stanowi dla człowieka zyskać świat cały, a swoją duszę utracić? Bo coż może dać człowiek w zamian za swoją duszę? Kto się bowiem Mnie i słów moich zawstydzi przed tym pokoleniem wiarotomnym i grzesznym, tego Syn Człowieczy wstydić się będzie, gdy przyjdzie w chwale Ojca swojego razem z aniołami świętymi».

Mk 14,62 Jezus odpowiedział: Ja jestem. Ujrzycie Syna Człowieczego, siedzącego po prawicy Wszechmocnego i nadchodzącego z obłokami niebieskimi.

Dn 7,9-14 Patrzałem, aż postawiono trony, a Przedwieczny zajął miejsce. Szata Jego była biała jak śnieg, a włosy Jego głowy jakby z czystej wełny. Tron Jego był z ognistych płomieni, jego koła - płonący ogień. Strumień ognia się rozlewał i wypływał od Niego. Tysiąc tysięcy służyło Mu, a dziesięć tysięcy po dziesięć tysięcy stało przed Nim. Sąd zasiadł i otwarto księgi. Z powodu gwaru wielkich słów, jakie wypowiadał róg, patrzałem, aż zabito bestię; ciało jej uległo zniszczeniu i wydano je na spalenie. Także innym bestiom odebrano władzę, ale ustalono okres trwania ich życia co do czasu i godziny. Patrzałem w nocnych widzeniach: a oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.

Mt 16,27 Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego razem z aniołami swoimi, i wtedy odda każdemu według jego postępowania.

Dz 1,7-11 Odpowiedział im: «Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi». Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu. Kiedy uporczywie wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: «Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba»

1 Tes 4,13-18 Nie chcemy, bracia, waszego trwania w niewiedzy co do tych, którzy umierają, abyście się nie smucili jak wszyscy ci, którzy nie mają nadziei. Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus istotnie umarł i zmartwychwstał, to również tych, którzy umarli w Jezusie, Bóg wyprowadzi wraz z Nim. To bowiem głosimy wam jako słowo Pańskie, że my, żywi, pozostawieni na przyjscie Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy pomarli. Sam bowiem Pan zstąpi z nieba na hasło i na głos archanioła, i na dźwięk trąby Bożej, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Potem my, żywi i pozostawieni, wraz z nimi będziemy porwani w powietrze, na obłoki naprzeciw Pana, i w ten sposób zawsze będziemy z Panem. Przetę wzajemnie się pocieszajcie tymi słowami!

2 Tes 1,3-10 Bracia, zawsze winniśmy za was Bogu dziękować, co jest rzeczą słuszną, bo wiara wasza bardzo wzrasta, a miłość wzajemna u każdego z was obfituje, i to tak, że my sami w Kościołach Bożych chlubiemy się wami z powodu waszej cierpliwości i wiary we wszystkich waszych prześladowaniach i uciskach, które znosicie. Są one zapowiedzią

sprawiedliwego sądu Boga; celem jego jest uznanie was za godnych królestwa Bożego, za które też cierpicie. Bo przecież jest rzeczą słuszną u Boga odpłacić uciskiem tym, którzy was uciskają, a wam, uciśnionym, dać ulgę wraz z nami, gdy z nieba objawi się Pan Jezus z aniołami swojej potęgi w płomienistym ogniu, wymierzając karę tym, którzy Boga nie uznają i nie są posłuszni Ewangelii Pana naszego Jezusa. Jako karę poniosą oni wieczną zagładę z *dala* od oblicza Pańskiego i od potężnego majestatu Jego w owym dniu, kiedy przyjdzie, aby być uwielbionym w świętych swoich i okazać się godnym podziwu dla wszystkich, którzy uwierzyli, bo wyście dali wiarę świadectwu naszemu.

Ap 1,7 Oto nadchodzi z obłokami, i ujrzy Go wszelkie oko i wszyscy, którzy Go przebili. I będą Go opłakiwać wszystkie pokolenia ziemi. Tak: Amen.

27 *Wtedy pośle On aniołów i zbierze swoich wybranych z czterech stron świata, od krańca ziemi aż do szczytu nieba.*

Mt 13,41 Syn Człowieczy pośle aniołów swoich: ci zbiorą z Jego królestwa wszystkie zgorszenia i tych, którzy dopuszczają się nieprawości,

Ap 7,1-4.9-10 Potem ujrzałem czterech aniołów stojących na czterech narożnikach ziemi, powstrzymujących cztery wiatry ziemi, aby wiatr nie wiał po ziemi ani po morzu, ani na żadne drzewo. I ujrzałem innego anioła, wstępującego od wschodu słońca, mającego pieczęć Boga żywego. Zawołał on donośnym głosem do czterech aniołów, którym dano moc wyrządzić szkodę ziemi i morzu: «Nie wyrządzajcie szkody ziemi ni morzu, ni drzewom, aż opieczątujemy na czołach sługi Boga naszego». I usłyszałem liczbę opieczątowanych: sto czterdzieści cztery tysiące opieczątowanych ze wszystkich pokoleń synów Izraela... Potem ujrzałem: a oto wielki tłum, którego nie mógł nikt policzyć, z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków, stojący przed tronem i przed Barankiem. Odziani są w białe szaty, a w ręku ich palmy. I głosem donośnym tak wołają: «Zbawienie u Boga naszego, Zasiadającego na tronie i u Baranka».

Mt 25,31-36 Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych *ludzi* od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: „Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie”.

Mk 13,19-20 Albowiem dni owe będą czasem ucisku, jakiego nie było od początku stworzenia Bożego aż dotąd i nigdy nie będzie. I gdyby Pan nie skrócił owych dni, nikt by nie ocalał. Ale skróci te dni z powodu wybranych, których sobie obrał.

Rdz 49,10 Nie zostanie odjęte berło od Judy ani laska pasterska spośród kolan jego, aż przyjdzie ten, do którego ono należy, i zdobędzie posłuch u narodów!

Pwt 30,1-6 Kiedy się spełnią dla ciebie wszystkie te słowa: błogosławieństwo i przekleństwo, które ci obwieściłem; jeśli rozważysz je w swym sercu, będąc między wszystkimi narodami, do których Pan, Bóg twój, cię wypędzi - jeśli wrócisz do Pana, Boga swego, będziesz słuchał jego głosu we wszystkim, co ja ci dzisiaj rozkazuję, i ty, i synowie twoi z całego swego serca i z całej swej duszy: odwróci też i Pan, Bóg twój, twoje wygnanie i

zlituje się nad tobą. Zgromadzi cię na nowo spośród wszystkich narodów, gdzie cię Pan, Bóg twój, rozproszył. Choćby twoi wygnańcy byli na krańcach nieba, zgromadzi cię stamtąd Pan, Bóg twój, i stamtąd cię zabierze. Sprowadzi cię Pan, Bóg twój, do ziemi, którą przodkowie twoi otrzymali w posiadanie, abyś ją odzyskał; uczyni cię szczęśliwym i rozmnoży cię bardziej niż twoich przodków. Pan, Bóg twój, dokona obrzezania twego serca i serca twych potomków, żebyś miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, po to, abyś żył.

28-29 *A od drzewa figowego uczcie się przez podobieństwo! Kiedy już jego gałąź nabiera soków i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato. Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, że blisko jest, we drzwiach.*

Ez 7,10-12 Oto ów dzień, oto nadchodzi. Wyszedł zgubny los, kwitnie niesprawiedliwość, pycha się rozwija. Gwałt stał się berłem niesprawiedliwości. Nic po nich nie pozostanie, nic z ich bogactwa, nic z ich krzyków, żaden ślad po ich wspaniałości. Nadchodzi czas, zbliża się ów dzień. Kupujący niech się nie cieszy, a sprzedawca niech się nie smuci, gniew bowiem zapłonął przeciwko wszystkim.

Ez 12,26-28 Potem Pan skierował do mnie te słowa: «Synu człowieczy, oto Izraelici powiadają: „Widzenie, jakie on ma, odnosi się do dni bardzo odległych. Prorokuje o dalekiej przyszłości”. Przeto powiedz im: Tak mówi Pan Bóg: Już więcej żaden z moich wyroków nie dozna zwłoki. Cokolwiek mówię, to mówię i wykonam» - wyrocznia Pana Boga.

Hbr 10,25-37 Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej widzicie, że zbliża się dzień. Jeśli bowiem dobrowolnie grzeszymy po otrzymaniu pełnego poznania prawdy, to już nie ma dla nas ofiary przebłagalnej za grzechy, ale jedynie jakieś przerażające oczekiwanie sądu i żar ognia, który ma trawić przeciwników. Kto przekracza Prawo Mojżeszowe, ponosi śmierć bez miłosierdzia na podstawie zeznania dwóch albo trzech świadków. Pomyślcie, o ileż surowszej kary stanie się winien ten, kto by podeptał Syna Bożego i zbezcześcił krew Przymierza, przez którą został uświęcony, i obelżywie zachował się wobec Ducha łaski. Znamy przecież Tego, który powiedział: Do Mnie należy pomsta i Ja odpłacę. I znowu: Sam Pan będzie sędził lud swój. Straszna jest rzeczą wpaść w ręce Boga żyjącego. Przypomnijcie sobie dawniejsze dni, kiedyście to po oświeceniu wytrzymali wielką nawałę cierpień, już to będąc wystawieni publicznie na szyderstwa i prześladowania, już to stawszy się uczestnikami tych, którzy takie udręki znosili. Albowiem współcierpieliście z uwięzionymi, z radością przyjęliście rabunek waszego mienia, wiedząc, że sami posiadacie majątność lepszą i trwającą. Nie pozbywajcie się więc nadziei waszej, która ma wielką zapłatę. Potrzebujecie bowiem wytrwałości, abyście spełniając wolę Bożą, dostąpili obietnicy. Jeszcze bowiem za krótką, za bardzo krótką chwilę przyjdzie Ten, który ma nadejść, i nie spóźni się.

Jk 5,9 Nie uskarżajcie się, bracia, jeden na drugiego, byście nie popadli pod sąd. Oto sędzia stoi przed drzwiami.

1 P 4,17-18 Czas bowiem, aby sąd się rozpoczął od domu Bożego. Jeżeli zaś najpierw od nas, to jaki będzie koniec tych, którzy nie są posłuszni Ewangelii Bożej? A jeżeli sprawiedliwy z trudem dojdzie do zbawienia, gdzie znajdzie się bezbożny i grzesznik?